

Forsligelsescommissionen, vil af Modparten blive antagen til at føre hans Sag.

For Diebliffet skal jeg indskrænke mig til disse Udtalelser.

Forsaauidt den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgstreds (Bregendahl), har gjort en Henstilling til Justitsministeren, da skal jeg ikke derpaa svare Noget, da det forekommer mig, at denne Henstilling ikke staaer i Forbindelse med den foreliggende Sag.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjært af følgende Medlemmer: Schack, H. Hage, Knuth, Monrad, Schovelin, Hall, Rowitt, Rothe, Casse, Ostermann, Brodersen, Wilkens, Gram, B. Schøler og Lund.

Bed den derpaa stedfindende Afstemning blev det med 49 St. mod 23 vedtaget, at Afslutning skulde finde Sted.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling sattes derpaa under Afstemning, og fastedes med 54 St. mod 28.

Man gik derefter over til det næste Nummer paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Forslag til Lov om Frihed til Udvævelse af Lægekunsten. (Lovforslaget findes i Anhanget Spalte 147).

Sad: Nærværende Lovforslag gaar ud paa at ophæve alle Indskrænkninger for at udøve Lægepraxis. Naar alle disse Stranker falde bort, vil der i enhver By og Plække opstaae en klog Mand eller Kone, som drive Lægepraxis; jeg tvivler ikke paa, at de ville faae ret god Næring, naar de ville sætte deres Priser noget lavt, men jeg troer ikke, at Folk i Almindelighed vil være tjent med dem. Den ærede Forslagsstiller har selv udtryffeligt sagt, at det er en Kunst, at være Læge, men jeg troer ikke, at de kloge Mand eller kloge Koner hurtigere kunne tilegne sig denne Kunst, end de, som have gjort den til deres Livs Studium.

Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at Dvæksalveri ikke ligger sjernt fra Bedrageri, at Nuancen mellem Bedrageri og Dvæksalveri undertiden er meget vanskelig at see, og jeg troer, at man tjener Fattigfolk meget ilde, ved at admittere en Klasse Næringsdrivende, der snyder dem for deres Penge og berøver dem deres Førlighed. Jeg kan derfor ikke andet

end paa ethvert Stadium stemme imod dette Lovforslag.

Hvad angaaer § 2 i Lovforslaget, kan jeg ikke indsee, hvorfor den ærede Forslagsstiller har sat saa stor Mulct for Markstriferi; jeg kan ikke forstaae, at det skal være en større Forbrydelse, at udstrife og udraade et Medicament, end at anvende det.

Da jeg er kommen til at tale om Forslaget, være det mig tilladt med et Par Ord ogsaa at berøre en anden Grund, hvorfor jeg maa stemme imod det. Den ærede Forslagsstiller har selv sagt, at han 2 Gange har været tiltalt og straffet for Dvæksalveri; jeg er nu vel aldeles overbevist om, at han ikke har haft andet indre Motiv, end Nysket at kunne tjene sine Medmenneker, ligesom han ogsaa maaskee kun har misforstaaet den Sætning, at man skal tjene Gud mere end Menneken; men en Lovovertrædelse er det, og jeg troer ikke, at Borgere maae give en Lovovertrædelse Medhold, allermindst i et Land, hvor Borgerne have Autonomi. Dersom Thinget gaar ind paa Lovforslaget, som netop er fremkommet fra Lovovertræderen, giver det Lovovertrædelsen som saadan Medhold. Det troer jeg, det vel maa vogte sig for (Hør!). Jeg maa saaledes, som allerede bemærket, paa ethvert Stadium fraraade Lovforslagets Fremme.

Ravser: Jeg vilde ønske, at den ærede Forslagsstiller nærmere havde motivet de Grunde, hvorpaa han har bygget nærværende Lovforslag, for at det kunde have været muligt at imødegaae dem; men da det ikke er skeet, kan man kun i Almindelighed imødegaae Forslaget, og med Hensyn dertil tør jeg forudsige, at det Resultat, jeg vil komme til, er det, at jeg indtrængende maa opfordre Thinget til ikke at lade denne Sag gaae videre. De Grunde, jeg har derfor ere for det Første, at jeg virkelig har den Overbeviisning — og jeg har haft Leilighed til i saa Henseende at erhverve mig en paa en betydelig Erfaring grundet Overbeviisning — at der ikke heri Landet findes Trang til en saadan Forandring. Der er ved den indledende Behandling blevet fremhævet, at der heri Landet findes Læger, som ikke have deres Medborgeres Tillid; dette